

doznání obviněného, který přiznal, že loveckou pušku — tedy zbraň ve smyslu § 32 zbroj. pat. — měl, a že k tomu neměl úředního povolení. Rozsudek nabyt mocí práva. Státní zastupitelství v Českých Budějovicích upozornilo přípisem ze dne 18. března 1932, že podle trestního oznámení a doznání obviněného je dána skutková podstata přestupku podle § 36 zbroj. pat., že totiž obviněný, nemaje k tomu povolení, loveckou pušku nosil, a že patrně jen přepsáním zní rozsudek na přestupek § 32 zbroj. pat., který předpokládá, že jde o zbraň zakázanou, za niž však loveckou pušku považovati nelze, takže skutková podstata § 32 zbroj. pat. není dána. Okresní soud v Kaplici (podle spisového záznamu) provedl opravu rozsudku tím způsobem, že ve výroku slovo »měl« (gehabt) škrtl a nahradil slovem »nosil« (getragen), dále přepsal na dvou místech původní § 32 na 36 — opomenuv při výroku o propadnutí zbraně číslo paragrafu stejně opravit — v důvodech rozhodovacích pak rovněž přepsal číslo paragrafu z 32 na 36, a za slovo »měl« (hatte) vepsal slova »a nosil« (und trug). Provedená oprava nejen nevyhovuje předepsané formě, nýbrž přiči se vůbec předpisu § 270 tr. ř. posl. odst., podle něhož jest oprava přípustna jen, jde-li o psací a početní chyby a o takové formální vady a opomenutí, které se netýkají bodů v § 260 čís. 1 až 3 tr. ř. zmíněných; všeliká dále sahající oprava nebo doplnění z mezí posledního odstavce § 270 tr. ř. vybočující jsou naprosto nepřipustny. V souzeném případě nejde o takovou přípustnou opravu, nýbrž o opravu v bodech 1 a 2 § 260 tr. ř., totiž o opravu mylného označení trestného činu, jímž byl obviněný uznán vinným, a o opravu mylného právního podřadění trestného činu, tedy o opravu z mezí posledního odstavce § 270 tr. ř. vybočující a proto nepřipustnou, takže nelze k ní vůbec přihlížeti.

Čís. 4486.

Rolník není živnostníkem po rozumu § 399 tr. zák.; prodal-li syrové maso z neohledaného telete, které při svém hospodářství porazil, nejde ani o trestný čin soudem stíhatelný s hlediska zákona čís. 177/1909 (§§ 64 až 67), a poněvadž tele patří k drobnému jatečnímu dobytku, ani o správní přestupek podle § 13 (§§ 68 a 63 č. 3) cit. zák.

Byl-li trestním příkazem uložen trest peněžitý, trestní příkaz pak jen k odporu obviněného zrušen a zavedeno řádné řízení, nesmí býti v rozsudku uložen trest na svobodě, a to ani, měl-li pro případ nedobytnosti onoho trestu nastoupiti náhradní trest vězení, ba ani, žádal-li obviněný sám o tuto změnu trestu.

(Rozh ze dne 7. října 1932, Zm II 349/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu ve Znojmě ze dne 9. února 1932, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 399 tr. zák. a odsouzen podle § 399 tr. zák. a § 260 a) tr. zák. do vězení na 48 hodin bezpodmínečně, při čemž bylo 368 Kč prohlášeno za propadlé; byl porušen zákon v ustanovení § 399 tr. zák.; rozsudek se zrušuje a obviněný se podle § 259 čís. 2 tr. ř. z obžaloby zproštuje.

D ů v o d y:

Obžalovaný rolník ve S., porazil dne 11. července 1931 ve své domácnosti tele ve váze asi 80 kg a maso pak rozprodal mezi místním obyvatelstvem, nedav tele před porážkou, nebo maso z něho po porážce prohlédnouti. Okresní soud ve Znojmě vydal proti obviněnému dne 4. září 1931 trestní příkaz, jímž mu byl pro přestupek podle § 399 tr. zák. spáchaný prodejem masa z neohledaného dobytka, uložen peněžitý trest 100 Kč, na jehož místo v případě nedobytnosti měl nastoupiti trest vězení 48 hodin. Obviněný podal proti trestnímu příkazu odpor a byl pak po hlavním přelíčení rozsudkem ze dne 9. února 1932 uznán vinným přestupkem podle § 399 tr. zák., spáchaným tím, že dne 11. července 1931 prodal syrové maso z telete, které téhož dne při svém hospodářství porazil a které podle předpisu nebylo ohledáno, mezi místním obyvatelstvem, a odsouzen podle § 399 tr. zák. použitím § 260 a) tr. zák. na 48 hodin vězení, dále byl peníz 368 Kč za prodané maso stržený prohlášen podle § 241 tr. zák. za propadlý ve prospěch chudinského fondu obce S.; podmíněný odklad výkonu trestu nebyl povolen. Rozsudek vešel v moc práva a obviněný trest na svobodě dne 14. února 1932 odpykal. Oním rozsudkem byl porušen zákon. Především budiž vyčteno, že se výrok, jímž se obviněnému ukládá trest vězení 48 hodin, příčí ustanovení § 14 posl. odst. zákona z 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n., neboť, **byl-li** uložen trestním příkazem trest peněžitý 100 Kč, trestní příkaz pak jen k odporu obviněného byl zrušen a zahájeno řádné řízení, nesměl býti v rozsudku uložen trest na svobodě, jenž jest přísnější než trest peněžitý, třeba že by pro případ nedobytnosti tohoto trestu měl nastoupiti náhradní trest vězení. Na tom nemůže nic měniti, že obviněný při hlavním přelíčení prohlásil, že mu nelze peněžitý trest zaplatiti, a sám žádal za změnu peněžitého trestu v trest náhradní. Nesprávné jest i, prohlásil-li soud za hlavního přelíčení před vynesáním rozsudku, že se onomu návrhu obviněného vyhovuje.

Rozsudek jest i věcně právně mylný, zakládaje se na nesprávném právním výkladu ustanovení § 399 tr. zák. Pachatelem přestupku podle § 399 tr. zák. může býti jen živnostník, který jest oprávněn prodávati maso buď syrové nebo jakkoli připravované, a dále se vyžaduje, by se prodej stal živnostníkem při provozování živnosti ku prodeji masa opravňující. Rolník není živnostníkem, podle § 399 tr. zák., poněvadž jeho »živnost« (provozování rolnictví) neopravňuje ku prodeji masa po živnostensku. Není tu tedy skutkové podstaty přestupku podle § 399 tr. zák.; než čin, který se obviněnému dává za vinu, nezakládá skutkovou podstatu trestného činu soudy stíhatelného ani s hlediska zákona ze 6. srpna 1909, čís. 177 ř. zák. (o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích). Z trestných činů, spadajících podle § 68 cit. zák. pod pravomoc soudů (§§ 64 až 67 cit. zák.) nepřichází v úvahu žádný. Případné jednání proti předpisu § 13 cit. zák. spadá do příslušnosti úřadů politických (§§ 68 a 63 č. 3 cit. zák.), než ani o překročení tohoto předpisu nejde, neboť podle tohoto § je nařízeno všeobecné provádění ohledání jen co do velkého dobytka jatečného, a nikoli co do drobného jatečného dobytka; co do tohoto je předepsáno ohledání jen v živnostenských

jatečných místnostech a pak při porážkách z nouze. Telata patří k drobnému dobytku jatečnému (rozh. býv. vídeň. nejv. soudu úř. sb. č. 473), a o žádný z případů v předchozí větě uvedených nejde. Není proto ani zapotřebí, by spisy byly postoupeny okresnímu úřadu politickému (srovnej rozh. nejv. soudu čis. 4224 sb. n. s.).

Čís. 4487.

Návrh súkromnej strany (§§ 112 tr. zák., 41 odst. I. tr. p.) možno i pri trestných činoch, stíhateľných na hlavnú súkromnú obžalobu a patriacich do oboru pôsobnosti okresného súdu, v zákonnej lehote platne podať aj u štátneho zastupiteľstva. Nevyžaduje sa, aby návrh bol štátnym zastupiteľstvom odovzdaný príslušnému súdu ešte v lehote § 112 tr. zák.

(Rozh. zo 7. októbra 1932, Zm IV 190/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. P., obžalovanému z prečinu urážky na cti, na základe verejného pojednávania o opravnom prostriedku generálneho prokurátora podľa § 441 tr. p. takto sa u s n i e s o l: Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., uznáva sa dôvodným a vyslovuje sa, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v Košiciach zo dňa 6. októbra 1931 čis. To 583/31-25 bol porušený zákon v ustanoveniach § 112 tr. zák. a § 525-I. tr. p. Usnesenie toto nemá proti stránkam účinku.

D ô v o d y:

Školský inšpektor M. S. v M. podaním, došlým na štátne zastupiteľstvo v Košiciach dňa 24. novembra 1928, žiadal o zavedenie trestného pokračovania proti M. P. preto, že tento dňa 3. novembra 1928 v M. pred viac osobami preniesol o ňom výrok »S. je sprostý, blbec, somár«. Štátne zastupiteľstvo videlo vo výrokoch P-ových iba súkromožalobný prečin urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 a odstúpilo oznámenie urazeného okresnému súdu v Michalovciach k príslušnému pokračovaniu. Oznámenie to došlo k menovanému okresnému súdu dňa 20. februára 1929. Okresný súd v Michalovciach po prevedenom pokračovaní uznal rozsudkom zo dňa 17. septembra 1930 M. P. vinným prečinom urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 a odsúdil ho na peňažitý trest 100 Kč (v prípade nevykonalnosti tohoto trestu na 3 dni väzenia) podmienene na 1 rok. Na odvolanie obžalovaného zmenil krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 6. októbra 1931 rozsudok súdu prvej stolice a obžalovaného M. P. podľa § 326 čis. 2 tr. p. od obžaloby oslobodil. Výrok svoj odôvodnil tým, že vraj súkromný návrh, v smysle § 6 zák. čl. XLI:1914 v tejto veci k stíhaniu potrebný, bol učinенý opozdene, nakoľko nebol u príslušného okresného súdu (t. j. u okresného súdu v Michalovciach) podaný v lehote stanovenej v § 112 tr. zák. Cit. rozsudok krajského súdu v Košiciach stal sa hľadiac na ustanovenie § 556 tr. p. pravoplatným. Krajský súd v Košiciach mal svoj oslobodzujúci výrok